

Ivan Mosjoukine parádés filmje: „Casanova” szerdán, csütörtökön a Széchenyi Mozáiban

Elektrizálják-e a vízműtelep üzemét, vagy nyersolajmotorokat állítanak munkába?

A gázgyár mérsékelte az egységárakat, de a mérnöki hivatal még mindig magasnak találja

(A Délmagyarország munkatársától.) Ismeretes, hogy a város hatósága már régóta foglalkozik a vízműtelep elektrifikálásának gondolatával. A vízműtelep üzemét ugyanis gőzerejű gépekkel szerelték fel annak idején, ezek a gépek azonban már elavultak, nem felelnek meg mindenképpen a követelményeknek, egyik-másik kazán annyira rossz, hogy kicserélése is szükségessé vált. Amikor először mérült fel a villanyerőre való berendezkedés gondolata, a város kérdést intézett a gázgyár vezetőségéhez, vajjon vállalná-e a vízműtelep elektromotorjainak hajtásához szükséges áram szolgáltatását és mennyit kérne az itt felhasznált áram hektowattjéért. Mert hát a gázgyár a döntőbírósi határozat értelmében nem kötelezhető olyan áramszolgáltatásra, amely a határozat meghozatala alkalmával még nem terhelte a gyár üzemét, ha pedig vállalkozik rá, akkor ennek a fogyasztásnak az egységárát tetszés szerint, illetve kölcsönös megállapodás alapján állapíthatja meg.

A gázgyár igazgatósága annak idején értesítette a város hatóságát, hogy készségesen vállalkozik a vízműtelep üzemének árammal való ellátására és az áramért hektowattanként kilenc és félfillért kér, tehát közel négy fillérrel többet, mint amennyit a döntőbírósi határozat alapján a kisfogyasztók fizetnek a világítási áramért. Közölte a gyár igazgatósága a várossal azt is, hogy abban az esetben, ha a vízműtelep évi áramfogyasztása meghaladja a háromszázezer hektowattot, a többi letért csak nyolc fillér egységárat kér.

A mérnöki hivatal pontos számításokat végzett, majd bejelentette a tanácsnak, hogy a gázgyár ajánlata elfogadhatatlan, mert ezek az áramegységek olyan nagymértékben drágítanák meg a vízműtelep üzemét, hogy olcsóbban jönne ki a város, ha nyersolajmotorokat szerezne be és azokra szerelné át az üzemét.

Néhány heti pauza után a város és a gázgyár képviselői között újabb tárgyalások indultak meg. A gyár igazgatósága ugyanis hajlandóságot árult el a túl magasnak talált egységárak mérséklésére. Ezek a tárgyalások néhány nappal ezelőtt fejeződtek be és a mérnöki hivatal az eredményről már jelentést is tett a tanácsnak. A jelentés szerint a gázgyár az egységárakat egy fillérrel nyolc és félfillérre szállította le, a 300.000 hektowattnál nagyobb évi áramfogyasztás esetén pedig a többletáramért 8 fillért kér új ajánlatában. Új ajánlatában azonban van egy súlyos feltétele is, még pedig az, hogy az erősebben terhelte téli hónapok idején, amikor a legnagyobb különben is az áramfogyasztás, joga legyen a vízműteleptől az áramot megvonni, amikor a vízmű az üzembiztonsági célból felszerelendő nyersolajmotort állíthatná be az üzembe. A mérnöki hivatal a gázgyár újabb ajánlatát is elfogadhatatlannak tartja és azt javasolta a tanácsnak, hogy csak abban az esetben kösse meg a megállapodást a gázgyárral, ha a gázgyár nyolc fillérért adja az áramot és nem ragaszkodik ehhez a feltételhez.

A tanács hétfőn foglalkozott a mérnöki hivatal jelentésével, de konkrét határozatot nem hozott, hanem bizonyos számítások elvégzésére utasította a mérnöki hivatalt. A mérnöki hivatalnak meg kell állapítania, hogy a jelenlegi berendezkedések mellett mennyibe kerül évente a vízműtelep üzembentartása, mennyibe kerülne a kazánok kijavítása, mennyibe kerülne, ha az üzemét nyersolajmotorokra szerelnék át és mennyibe kerülne, ha a város elfogadná a gázgyár ajánlatát. A tanács ezekből az adatokból kívánja majd megállapítani, hogy kifizetendő lenne-e a vízműtelep elektrizálása. A költségvetés szerint az elektrizálás 166.000 pengőbe kerülne és erre az összegre a múlt évi megtakarításokból, az idei előirányzatból csak 138.000 pengő fedezet van.

A hitzingi dráma

A fia által meggyilkolt Artmann kormánytanácsos karrierje és halállal végződött szerelmi házassága

Bécs, szeptember 24. (A Délmagyarország bécsi tudósítójától.) A Délmagyarország már részletesen beszámolt távirati jelentések alapján a hitzingi drámáról. A bécsi rendőrség ugyan még nem zárta le a vizsgálatot, azonban az már megállapítást nyert, hogy dr. Artmann kormánytanácsost és valószínűleg feleségét is 16 éves gimnazista fiuk gyilkolta meg. A véres drámával egy izgalmasan érdekes karrier és egy idillikusan indult szerelmi házasság zárult le.

Dr. Artmann mint az osztrák földművelésügyi minisztérium tisztviselője a háború előtt íméltelen Dalmáciában járt hivatalos kiküldetéssel és mint kitűnő üzletember csakhamar felismerte, hogy nagyszerű üzlet lenne az olajbogyókból olajat és növényzsírt készíteni. A földművelésügyi minisztérium bürokratai azonban nem hallgatták meg dr. Artmann előterjesztéseit, mire a fiatal miniszteri tisztviselő magántőke segítségével megalapította a Litorale részvénytársaságot, amely nagyszabású olajkereskedelemben kezdett. A vállalkozás csakhamar felvirágzott, Artmann kormánytanácsos függetlenítette magát társaitól és néhány hónap alatt a Litorale korlátlan ura lett. Közben kitört a háború és Artmann más üzleti vállalkozásokba is bocsátkozott. Kitűnő összeköttetései révén sikerült hatalmas élelmiszer-vonatokat szállítania Bécsbe Magyarországból, Horvátországból és Szlovéniából.

Közben Artmann Lussinpiccolóban megismerkedett egy csodaszép 17 éves leánnyal, az

ismeretségből rövidesen szenvedélyes szerelme lett és Artmann csakhamar feleségül vette az olasz leányt, aki még most, 17 év múltán is az osztrák főváros egyik legszebb asszonya volt.

A háború után Artmann újból Bécsben telepedett le és a Litorale bankári teendőjével a tavaly összeomlott Zentralbank der deutschen Sparkassent bízta meg. Pompás villát vásárolt Döblingben, három autóbilt tartott és körülrajongott felesége számára csodás kastélyt épített Badenben. Artmann kormánytanácsos vagyona a háború utáni években messzeszerűen növekedett. Már 1920-ban Artmann abba a helyzetbe került, hogy megvásárolhassa a Zentralbank egy tekintélyes részvénypakettjét és egy esztendő múlva mint az igazgatóság alelnöke bevonult az osztrák főváros eme az időszakos egyik legtekintélyesebb pénzintézetébe. A könnyű és szédületes nyereségekkel járó spekuláció korszaka az inflációval együtt azonban 1925-ben befejeződött és dr. Artmann fedezetlen frankvásárlásokkal elvesztelte vagyonának nagy részét. Le kellett mondania a Zentralbank alelnökségéről, meg kellett válnia a Litorale-tól is, eladta villáját, nagy műgyűjteményét és értékes ékszereit.

Albérlelként beköltözött egy háromszobás hitzingi lakásba. Felesége azonban nem tudott beletörődni a szerény életmódba, noha kenyérgondokkal még mindig nem kellett az Artmann-családnak törődnie. Ellenkezőleg Artmann kormánytanácsos régi energiájával min-

dent megpróbált, hogy újra elfoglalja régi pozícióját. Az utolsó hetekben Lengyelországba utazott, ahol egy fakeskedelmi vállalatot akart alapítani. Felesége azonban nem bízott a sikerben, egyre szemrehányásokkal gyötörte férjét és a veszekedések, sőt verekedések napirenden voltak.

Tizenhat éves fiukat az anyának sikerült apja ellen dolgozni és ennek következményeként a legutóbbi veszekedésnél a fiu berontott szüleinek hálószobájába, leszúrta apját, majd kétségbeesésében anyját is meggyilkolta.

Ugy látszik, ez azonban még nem nyert bebizonyítást, hogy a fiu már régóta készült-dött szüleinek, vagy legalább is apjának meggyilkolására, mivel borzalmas tette után a pistolyt anyja mellé fektette, a tört viszont haldokló apja kezébe szorította, önmagán jelentéktelen karcolási sérülést ejtett és azután fellármázta a házat, hogy apja megölte anyját, megsebesítette őt és azután öngyilkos lett.

Hogy Artmannék annak előtte milyen vagyonnal rendelkeztek, arra jellemző, hogy a gyilkosság után a rendőrségen jelentkezett egy bécsi szállítócég tulajdonosa és bejelentette, hogy már évek óta nála vannak beraktározva Artmann régi butorai, amelyekre azonban rendkívül nagy értékük miatt nem akadt vevő. A szakértők ugyanis a butorokat legalább másfélmilliárd koronára becsülték.

Szept.
28
péntek

ANDAY PIROSKA

ária és dalestie

HARMONIA

Jegyek Délmagyarország jegyirodájában!

A szegedi ipartestület elnöke — politikai pártot akar alakítani

(A Délmagyarország munkatársától.) Az Asztalosmesterek Országos Szövetségének szegedi csoportja vasárnap délelőtt az ipar-testület székházában gyűlést tartott. A gyűlésen Füredi Lajos központi kiküldött az iparosság mai szomorú helyzetét vázolta, majd kifejtette, hogy az asztalosipar a megélhetés súlyos gondjaival küzd. A helyzeten munkaalkalmak létesítésével, az export megteremtésével és a fegyintézetek üzemének megszüntetésével lehetne csak segíteni.

Ezután Körmeny Máltyás bejelentette, hogy mint felsőházi tag mozgalmat indít, hogy az ország iparosait politikai pártba tömörítse, mert csak így lehet szó az iparosok sérelmeinek orvoslásáról. Az iparosoknak be kell jutni a községi törvényhatóságokba és megfelelő számarányban az országgyűlésbe is. Körmeny kifejtette még, hogy a mai viszonyok látszanak a legalkalmasabbnak arra, hogy az iparosok politikai pártot alakítsanak.

Több tárgypont letárgyalása után az ülés véget ért.

10 lapból 10 jó képet
leggyengébb negatíván is

Gevaert RIDAX

gázfény papírral ér el

803a

SANDBERG HENRIK

látserész, Széchenyi tér 16. szám.

Színházjegyek a Délmagyarország jegyirodájában elővételi díj nélkül válthatók. Telefon 306.

Ne mulassza el, ha

BUDAPESTRE

megy, felkeresni a

„BOHÉM” MULATÓ-t

VII., Rákóczi út 36. sz.

Világvárosi műsor.

B. 9

Naponta kezdete 10 órakor.

Kávéházi italok. Belépődíj nincs.